

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 43/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данило Матовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Други основни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за поступање у предмету тог суда Прр 33/20, на седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у предмету Другог основног суда у Београду Прр 33/20,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Први основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је 11.02.2020. године поднео тужбу Другом основном суду у Београду против тужене, због повреде права на суђење у разумном року у извршном предмету Другог основног суда у Београду И 88/2014, ради накнаде на име новчаног обештећења у износу од 2.000 евра, са припадајућом каматом у динарској противвредности.

Други основни суд у Београду, уз допис Прр 33/20 од 19.02.2020. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да у конкретној ситуацији тужилац потражује накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Другог основног суда у Београду И 88/2014, при чему је као тужени поред Републике Србије означен и Други основни суд у Београду, коме је тужба и поднета, а за који тужилац тврди да му је нанео штету.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је

очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени овога суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог који је од утицаја за одређивање другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**